

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 3

Mars 1958

8. årg.

De tre påskedager.

I gamle dager feiret man tre påskedager. Ikke bare en første og en annen, men også en tredje påskedag, like til den siste ble avskaffet sammen med en del andre høytidsdager ved en forordning fra 1770.

I åndelig forstann har vi alltid tre påskedager som alle har sin store betydning, og hvorav ingen noensinne kan avskaffes, hverken ved stortingsbeslutning eller ved kongelig resolusjon.

Den første påskedag er kommet. Den opprant hin morgen, da noen kvinner, ennu opptatt av langfredags bitre minner, kom til graven for å salve Jesu døde legeme og fikk den beskjed: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? Han er ikke her, han er oppstanden». Så var han da ikke i graven lenger. Så hadde de da en levende frelser. Påskemorgen hadde slukket sorgen. Var det underlig at de skyndte seg avsted for å forkynne et slikt gledesbud, et seiersbud for disiplene og for andre som hadde elsket ham.

Og apostlene forkynnte det videre og siden forkynntes det ut over hele jorden. Og nå forkynnes det for tusener og atter tusener av kristne

menigheter: «Jesus er oppstanden!»

Også vi kan stille oss ved Jesu åpne grav og si: «Han er ikke her, han er oppstanden». Det kan sies til enhver som trykkes av sine synder og spør etter frelse: «Han, som ble såret for våre overtredelser, han er oppreist til vår rettferdighet. Og ved den tomme grav får du visshet om tilgivelse.

Hans Nielsen Hauges testamente

En ting som ligger meg særlig på hjertet har med sin frykt hvilt og vil komme til å hvile tungt på meg til min siste sund. Det er faren for at lunkenhet, sikkerhet og splid skal trenge seg inn blant de troende. Det er min inderlige og hjertelige formaning at dere framfor alt er på vakt mot disse farlige fiender så de ikke får innpass.

Han fant ham uskyldig.

Og da Herodes så Jesus ble han meget glad; for han hadde i lang tid ønsket å se ham fordi han hadde hørt om ham, og han håpet å få se et tegn av ham. Han spurte ham da med mange ord; men Jesus svarte ham intet. Og yppersteprestene og de skriftlærde stod og klaget hårdt på ham.

Men Herodes med sine krigsfolk hånte og spottet ham; deretter kastet han et skinnende klædebonn om ham og sendte ham således tilbake til Pilatus.

Den dag ble Pilatus og Herodes venner; før hadde de ligget i fiendskap med hverandre.

Da kalte Pilatus yppersteprestene og rådsherrerne og folket sammen og sa til dem: I har ført denne mann frem for meg som en som forfører folket til frafall; og se, jeg har tatt ham i forhør for eders øyne, men jeg har ikke funnet denne mann skyldig i noget av det I klaget på ham for; og Herodes heller ikke; for jeg sendte eder til ham; og se, han har ikke gjort noe som fortjener døden. Derfor vil jeg refse ham og så gi ham fri.

Men på høytiden måtte han gi dem en fri. De ropte da alle som en: Bort med denne, men gi oss Barabas fri!

La oss vinne påsken tilbake.

I stigende grad er påsken — kanskje kirkens største høytid — blitt folkeferie og utfart til fjells og til lands og til vanns, istedenfor sann påske. Kirken har gjort ikke så ganske lite for å følge med folkestrømmen til fjells, og det holdes nå atskillige hundre gudstjenester og andakter på utfartstedene. Men det er neppe stor sjanse for at dette alene skal kunne kalles en gjen-erobring av påskehøytiden, — og noe mindre bør det ikke tas sikte på.

Utvisomt kan det ved målbevisst innsats gjøres meget til denne gjen-erobring. I Oslo ble det ifjor gjort et alvorlig forsøk på å prege påsken med dens eget stempel, og det lyktes i overraskende grad. Noe liknende kan sikkert gjøres også andre steder, alt etter de lokale forhold og behov.

Her beror det ikke bare på pres-ten eller «kirken», men på deg og meg! Vi kan iallfall om ikke annet begynne med å få mann av huse til kirken i påskedagene! Bare dette ville straks skape mer påske og høytid — halvtomme kirker er ingen fest, og det er du og jeg som skal fylle benkene. Enda har tross alt ikke hele det norske folk dratt til fjells i påsken så vi skulle uten vanskelighet kunne lage høytid på denne måten.

En trang port.

Alle virkelig store spørsmål i livet er uløselige uten tilgivelse. Ingen kan dø med fred i hjertet uten Guds tilgivelse. Heller ikke kan noen ha med mennesker å gjøre uten at det før eller senere blir behov for tilgivelse. — Venner, ektefeller, partifeller, landsmenn og nasjoner vil alle, før eller siden, stoppe opp i gjensidig mistillit og

frykt hvis de ikke finner den trange port inn til fellesskapets verden som heter tilgivelse.

Tru, håp og kjærleik

Mor hadde eit gullsmykke som vesleguten tykte var så fint. Det var eit hjerte, eit anker og så eit kors, som var sette saman til ein brosse.

Desse symbola appellerte til barnefantasiaen, men den djupe meininga med dei var uklår for barnet. Det var den kristne treklagen: tru, håp og kjærleik som var støypte i gull.

At hjertet var symbol på kjærleik, det kunne barnet finna meining i, men at trua var framstelt som eit kors, det var underleg. For det er så sant det vi syng i Birke-dals salme: «Jeg så ham som barn».

«men korset stod skjult mellom løv i det fjerne».

Korset og «korsets hemmelighet», «troens hemmelighet», går seint opp for oss. Kristen tru, det er nettopp tru på korset, eller rettare, på den korsfeste og oppstandne frelsaren.

Han på korset, han alene er min fred og salighet.
Han vil meg med Gud forene,
Han på korset, han alene.

(R.L. 325).

Kva vil det så seia å tru på den korsfeste frelsaren? Det er noko som vi treng læra om att og om att.

Mange mistyder dette med trua. Dei meiner at det å tru er å «få inn i hodet» ei viss mengd med læresetningar om Jesus Kristus, slik at ein held for sant alt det ein fekk inn i barnelærdomen.

Ei slik tru, ein sum av meiningar, er ikkje den tru som frelsar. Det er ikkje den tru som forandrar eit menneske, og skaper nye menneske. Nei, tru på Jesus Kristus, er å setja all sin lit til Jesus, Frelseren. Peter

så det slik: «På ditt ord, Herre, vil eg leggja ut».

Jesus seier: «Kom til meg!» og «Kvar den som kjem til meg, vil eg så visst ikkje støyta ut». Johs. 6,37.

Og av di Jesus seier dette, på hans ord, kjem eg til Han og seier: «Min Herre og min Gud! Sjå i nåde til meg arme syndige menneske!»

Og så kjem svaret frå Guds bok: «Son, dotter, syndene dine er deg forlatne»!

Og så trur du, for no har du komi til Jesus Kristus med syndene dine. Slik sa dei det, dei gamle haugianarane: «Å tru er å koma til Kristus med syndene sine».

Ja men dette er for lettvent, seier somme. Den som har gått denne vegen, veit at han er trong, for det er det siste eit menneske vil, dette å gå med på at ingenting av det som menneskeleg sett er så bra og verdfullt hjå deg, er godt nok eller i det heile kan «komme i betraktning» når du står for Gud.

Det trengs mot til dette, «troens vågemot», slik Brorson syng om det:

Dristig nu mitt bange hjerte,
fatt deg et frimodig sinn!
Skynd deg kun med all din smerte,
like til din Jesus inn!

Slik får vi del i same gleden som Kong David song ut:

«Sælt er det menneske som Herren ikkje tilrekner skuld!»

Men trua er ikkje alltid den glade, visse og trygge trua. Den kan vera skjelvande, lengtande, men den trøyst skal du ha om du er ærleg og legg alt ope i dagen for Gud: «Lengselstrua frelsar også». For di tru treng ikkje vera så eller så sterk for at Gud skal taka i mot deg. Hovudsaka er nemleg dette: «Det er nok det Frelseren gjorde». Hans soningsverk er så fullkome og fullgodt at vi kan vera trygge midt i dette at vi lyt be: «Herre eg trur, hjelp mi vantru»!

Synzygus.

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld.
Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard.
Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:
Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:
Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.
For Orkland:
lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:
SVORKMO PRENTEVERK.

Liten — stor.

Prestefrue Tormodseter skrev for mange år siden et stykke i «Utsyn» om misjonær Espegren. Der stod mellom annet:

«Det er sagt, at Jesus går omkring og leter om Han kan finne noen som er så liten, at Han kan bruke dem.

Hvis det var noen dette ord passet på, så måtte det være Espegren, for han var i sannhet ydmyg og liten i seg selv».

Den som kjenner noe til gamle Espegrens historie vet at hun hadde sikkert rett.

Det grep meg, da jeg leste dette og skrev det ned på siste blad i sangboken min, men nå er den gamle boken forlengst utslitt og bladet borte. Allikevel så mange ganger som jeg så det, har det festet seg hos meg, for når jeg skulle prøve meg på dette, så kom jeg så aldeles til kort. Det å være liten passer så dårlig for oss. Da er det så mye bedre å være stor — å bli lagt merke til — det liker den adamitiske natur og finner seg godt til rette med det. Når en blir stor i seg selv, ligger det også så nære til

å bli dømmesyk. Å se feilene hos sine medmennesker er da ikke vanskelig. Når en synes å være noe tilgangs selv og er så sikker på, at det en selv mener er det eneste rette og at den som har en annen mening vil da ofte bli betraktet som en mindreverdig. Slik kan det så lett bli.

I Filiperbrevet finner vi disse formaningsord av Paulus og vi har godt av å legge oss dem på hjertet:

«Lat dette sinn være i eder som var i Kristus Jesus. Han som da Han var i Guds skikkelse ikke aktet det for et rov å være Gud lik men av seg selv gav avkall derpå og tok en tjeners skikkelse på seg, idet Han kom i menneskers liknelse og at Han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedrede Han seg selv, så Han ble lydig inntil døden, ja, korsets død».

Dette at Han var slik og var villig til å stige ned — så langt ned — er den eneste grunn for at vi kunne bli frelst og noe av dette sinnelag venter Han å finne hos alle dem, som har mottatt denne frelse. Me treng å be med Matias Orheim:

«Ja, bøy meg, bøy meg ned for deg og sett meg ved din fot!
Alt stort og stolt du finn i meg,
du rive opp med rot!
På denne staden vil eg bu,
so vert eg meir som du, som du,
min Gud kor sæl eg er!»

Hvis Gud i nåde fikk utrette dette med oss «at me fekk bu på denne staden», er jeg overbevist om, at vi fikk være mere til velsignelse denne korte tid, vi får være her på jorden.

Kjærlig hilsen

G. J. G. Ekli.

KRISTELIG LITTERATUR
Fotorammer — Innramming

Orkdal Bokhandel

Edel Ask Eikli
FANNREM

Hellige vaner.

Vær tro mot de hellige skikker! Ha orden i tingene, orden i sybord og spiskammer, orden i skrivebord, verksted og butikk, orden i regnskappene, i ditt bønneliv, din bibellesning og kirkegang. Vaner kan sløve, men hellige skikker bringer sjelen ofte over de døde punkter, og karakteren styrkes. Vær ikke slusket og likeglad, fylt med unnskyldninger for uordenen i ditt liv. Med orden i tingene, får du innhold i tiden.

P. N.

Misjonssambandets FESTER i påsken.
Palmesøndag i Misj.huset, Fannrem kl. 17 ved Rikk. Ljøkjell.

Skjærtorsdag hos Sandvik på Stubban kl. 19.30 ved Ljøkjell.

Skjærtorsdag i Grøtte bedehus, Meldal kl. 19.30 ved misj. Vik.

Langfredag 40 årsfest i Orkladal Samskipnad i Skogheim, Løkken kl. 17 ved Vik m.fl.

Alle er hjertelig velkomne!

Ekli - Fannrem 25/3—1958.

Med hilsen

Orkladals Samskipnad
av N. Luth. Misjonssamband
G. J. G. Ekli.

MISJONSPREST J. J. OFSTAD

taler på Orkanger den 9. april og på Fannrem torsdag den 10. april.

Program for PÅSKEMØTET

på Svorkmo. Møteleder: Ungdomssekretær Arnt Gangås.

Lørdag 5. april kl. 20.00: Åpningsmøte ved John Fagerli, misj. Vik og misj.elev Ellen Rønning.

1. påskedag kl. 9.30: Bønnemøte. 10.00: Frokost. 11.00: Kallskap. Olsen og misj. Vik. Kollekt til misjonen. 13.30: Middag. 16.00: Kaffe. 16.30: Misjonstime ved Vik. 19.00: Kveldsmat. 20.00: Møte ved lærer Jønland, Arnold Ljøkjell. Sang og musikk. Kollekt.

2. påskedag kl. 9.00: Nattdrømmemøte Vik leder, 10.00: Frokost. 11.00: Dagens tekst ved Jønland. 13.00: Middag. 15.00: Kaffe. 16.00: Avslutningsfest. Ellen Rønning, Arnold Ljøkjell, Arnt Gangås m.fl. Sang av Orkland Mannskor. Kollekt til Misjonssambandet.

PREIKELISTEN

- 30/3. Sølberget bedehus kl. 11.
Leergaard.
Svorkmo bedehus kl. 11. Hatle-
brekke. Familiegudsteneste.
Orkanger kyrkje kl. 11. Olsen.
- 3/4. Orkdal kyrkje kl. 11. Misj.pr.
J. E. Ofstad og Hatlebrekke. Natt-
verd. Ofr. til N.M.S.
Hoston Forsaml.hus kl. 11. Olsen.
Orkanger kyrkje kl. 11. Leergaard
Nattverd.
- 4/4. Orkdal kyrkje kl. 11. Olsen.
Orkdal kyrkje kl. 20. Sangmøte.
Motto: Jesus er vår vei til livet.
Anders Morken. Meldal ungdoms-
kor. Olav Honnstad, Edmund Ber-
ge. Kollekt.
Moe Misj.hus kl. 11. Leergaard.
Orkanger kyrkje kl. 11.
Hatlebrekke.
- 6/4. Orkdal kyrkje kl. 11. Hatlebrek-
ke. Ofr. til Menigh.fakultetet.
Svorkmo Misj.hus kl. 11. Misjo-
nær Vik, Olsen. Ofr. til Misj.-
sambandet.
Orkanger kyrkje kl. 11. Leergaard
- 7/4. Orkdal kyrkje kl. 11. Leergaard.
Monset skule kl. 11. Hatlebrekke.
Orkanger kyrkje kl. 11. Olsen.
- 13/4. Orkdal kyrkje kl.11. Hatlebrekke
Togstadjärens forsaml.hus kl. 11.
Olsen.
Orkanger Aldersheim kl. 11.
Leergaard.
- 20/4. Råbygda bedehus kl. 11.
Leergaard.
Hoston Forsaml.hus kl. 11.
Hatlebrekke.
Orkanger kyrkje kl. 11. Olsen.
- 27/4. Orkdal kyrkje kl. 11. Olsen.
Moe Misjonshus kl. 11. Leergaard.
Orkanger kyrkje kl. 11.
Hatlebrekke.

GAVER TIL BLADET

ORKLAND.

Ved Nils Ofstad: Ole Kvernvik, Ola Solem, Karl Svorkmo, Sverre Ly-
stad. Alle bet. kr. 5.

Ved Leergaard: Karen Rønnings-
bakk 10.

ORKDAL.

Ved Olav Solem: Arnt Kvåle, John Hoset. Begge bet. kr. 5.

Ved Edv. Sletvold: Erling Kjønl. Arnt Svee. Sverre Kjønl. Karen

Brobakk. Edv. Sletvold. Alle bet.
kr. 5.

Ved Ingar Lund: Anders Gjønnes.
Arnt M. Gjønnes. Lars Kjønl. Alle
bet. kr. 5. Martin Dørdal. Olav Met-
liås. Erik Sølberg. Alle bet. kr. 10.

Ved I. K. Jakobsen: Anna Vormdal.
Anne Wiken. Jon Kvålsvoll. Asbjørn
Hoaas. Anne Dørdal, Haugem. Mar-
tin Morken. Ola Alb. Kvålsvoll. Ole
O. Morken. Ole P. Ustad. Johanne
Ljåmo. Arnt Søvassli. Betzy Sve-
eggen. Karen Fossen. Alle bet. kr. 5.
Anders Andøl. Nils Sølberg. Reidun
og Per Ekli. N. Langland. Laura
Røhme. Inger Kvam. Helge Syrstad.
Arne Sommervoll, Fannremsmoen.
Brynhild Nordtømme. Marit Eide. Alle
bet. kr. 10. Kr. Torjul 25.

ORKANGER.

Ved Nik. Konstad: Marta Øye. Hen-
ry Wennberg. Mali og S. Konstad.
Marit Asphaug. N. K. Alle bet. kr. 5.

Ved A. Hoff: O. R. Rønning, Johan-
na Mathisen. I. Sølbu. M. og I. Ustad.
Ragna Slettvold. Ivar Solbu. Gustav
Rømmesmo. Alle bet. kr. 5.

Ved s. Aagot Akseth: Marie Ustad,
Bårdshaug 5.

Ved Olav Olsen: M.W. 10. Gudrun
og Ivar Ustad 10.

Ved Leergaard: Ludvik Løftamo 10.
A/S Forretningsbanken 100.

UTENBYGDS:

Ved I. K. Krogstad: Astrid Spjøt-
vold, Løkken Verk 5.

Ved Ingar Lund: Åsta Øyangen,
Selbekken 5.
Hjertelig takk!

Om å telle dagene.

Tross alle tekniske framskritt har
man ikke funnet den maskin som
kan stanse tiden. Hvert sekund
tikker oss nærmere døden. Vi kan
ikke fatte det. Tiden er flyktig, og
tiden er kostbar. Regner vi 70 år
til et menneskes levetid, har vi ca.
25.550 dager. Det er hele vår ka-
pital. Regnes livet som en dag som
begynner klokken seks og slutter
kl.24, er 14-åringen nådd til kl.9.30,
35-åringen til kl. 15 og 63-åringen
til kl. 22. Med rette sier David:
«Lær oss å telle våre dager at vi kan
få visdom i hjertet».

GODT UTVALG av

SØLVVÆRER

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i før-
steklasses utførelse kan bestilles hos
meg.

Monumentene leveres fraktfritt
og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN

Svorkmo.

Døpte i februar.

ORKLAND.

23-2: John Ingebrigtsen.

ORKDAL:

9-2: Steinar Eggen.
16-2: Ola Folvik; Jan Inge Fændrem;
Trond Kjetil Hansen; Anne Marie
Dørdal; Torill Ophaug; Tove
Eggen.

ORKANGER.

9-2: Astrid Johanne Iversen.
16-2: Karin Danielsen
23-2: Inger Marie Martinsen.

Vigde i februar.

ORKLAND:

8-2: Einar Mjøen og Anny Bergitte
Damli.
22-2: Ola Jarle Hoston og Margrethe
Elisabeth Staveli.

ORKDAL.

15-2: Nils Søvassli og Olaug Eide.
22-2: Knut Bjørndal og Jenny Oline
Buan.

ORKANGER.

Ingen.

Døde i februar.

ORKLAND.

23-2: Målfrid Sæther, 39 år.

ORKDAL:

1-2: Marta Sæterbakk, 74 år.
23-2: Johanne Gurine Aae, 62 år.

ORKANGER.

Ingen.